

י"ט כסלו ח"כ שיחה א'

ב' המשלים על תורת החסידות - גחלים שבאדמה, ומרגליות שבים - קאי על כוחות הגלויים שבנשמה ופנימיות הנשמה. וקשור לב' הטעמים על גילוי החסידות בדורות האחרונים דוקא.

כ"ק מו"ח אדמו"ר הביא משל לענין החסידות ממרגליות שבים וגחלים שבעמקי האדמה, שישנו מנהיג שמגלה היכן לחפור וכו' וצריך למלא את ההוראות בדיוק, אך כל אחד צריך להיות מחובר לאויר בעצמו. והביאור בזה: החילוקים ואדמה הוא עלמא דאתכסיא ועלמא דאתגליא, ובעבודה הוא החילוק בין כוחות הגלויים שבנשמה שהם הנלחמים עם היצה"ר (גחלים שבאדמה) לפנימיות הנשמה (מרגליות שבים).

והנה, תורת החסידות נתגלתה בדורות האחרונים דוקא מפני (א) שחושך העולם הוא בהתגברות ולכן צריך תוספת אור מתורת החסידות - שזה מתאים להעבודה דכוחות הגלויים שבנשמה. (ב) ומפני שעכשיו הוא ההכנה להגילויים דלעתיד - שזה מתאים להעבודה דפנימיות הנשמה. והנה, כ"ק מו"ח אדמו"ר מבאר בנמשל רק את הענין דגחלים - מפני שזהו הכרחי, משא"כ לימוד דא"ח כהכנה להגאולה - מרגליות - הוא ענין של מותרות.

אך זהו דוקא בדורות הראשונים אך כשמתקרב זמן הגאולה - שאז צריכים לבוא להיכל המלך - הנה גם מרגליות הם הכרח, כי אי אפשר לבוא למלך בלבוש של בורסקי.